

HASAN PİR

ANALİZ

HASAN PİR'İN KÖŞE YAZISI

İzzetin diğer bir

tanımı; insanın insaniyete layık bir onurla yaşamasıdır.

Her insanın

hayattan en önde gelen beklentisi onuruyla yaşama isteğidir. Hür, kimseye yük olmadan, kimsenin minnet yükünü çekmeden yaşamak...

Yüce Yaratıcı, her

insana minnetsiz güzel birer hayat ihsan etmiş ama ne yazık ki insanlardaki ihtiras, kıskançlık, şan şöhret düşkünlüğü bu güzelliği bozmuştur.

Sosyal bir varlık

olan insan, toplum içinde yaşamak zorundadır. Toplum halinde yaşamının en önemli özelliklerinden birisi insanların birbiriyle yardımlaşmaları ve dayanışmalarıdır. Yardımlaşma ve dayanışmanın da en güzeli minnete dönüşmeyi ve onur kırıcı olmayanıdır.

Bazen bir hareket,

bir bakış bile yapılan yardımın bir karşılık için olduğunu hissettirir ki yardıma muhtaç kişi için bu çok ağır bir yükür. Çünkü onurlar kırılır, kişilikler zedelenir, insanlık ve insaniyet mahvolur.

Karakışta soğukta

üşüyen bir insana yapılan yardım, eğer minnet doluysa, o yardımın minnet soğukluğu, kışın soğğundan daha çok üşütecektir insanı... Ve işte o zaman soğuk altında tir tir titreyen insanın en büyük zenginliği minnet dolu yardımı kabul etmeyip karakışta izzetiyle üşümesi olacaktır.

Tarihin kaydettiği

dünyanın en meşhur mütevazı zenginlerden biri olan **Hatem-i Tai**, bir gün fakirler için ziyafet verir, ikramlarda bulunur. Bütün fakirler davete iştirak etmiştir. Ziyafet devam ederken etrafı gezmeye çıkan **Hatem**, bir ihtiyarın bir yük dikenli ota yolda yürüdüğünü görür. Dikenler ihtiyarın vücudunu kanatmaktadır. Yük ağırdır...

Hatem-i Tai,

ihtiyarın acınacak halini görünce: **"Ey**

ihtiyar, Hatem'in verdiği ziyafeti ve ikramları duymadın mı? Niçin o ziyafete gelmedin?" deyince, ihtiyar: **"Evet**

duydum ama ben bu dikenli yükü izzetimle taşımayı Hatem'in verdiği ziyafete

tercih ederim.” der.

Günler sonra

Hatem-i Tai'ye, bu dünyada kendisinden

daha cömert, daha zengin bir kimsenin olup olmadığını sorarlar. Hatem-i Tai;

“Evet var... O dikenli yükü taşıyan ihtiyarı benden daha izzetli, cömert ve zengin buldum.” Der.

Başkalarının

yardımının bizim için minnet kâbusuna dönüşmemesi için prensipli ve iktisatlı yaşamayı, israf etmemeyi bir hayat düsturu haline getirirken, yaptığımız yardımların da izzet kırıcı olmaması için, mütevazı bir tavır içinde yardım yapış gayemizi iyi tespit etmemiz gerekir.

İzzetli insan, her

şeyden önce başkasının izzetini düşünen insandır.

Hayatı onurlu

yaşayıp yaşatanlara ne mutlu...

Güzel günler dileğiyle.